

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/67/2017
Identifikačné číslo spisu: 5017200130
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200130.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a z členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: G. R., H. O.. G. XXX/XX, U. U., právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom, so sídlom AK Mierová 1725, Čadca, proti žalovanému: Daňovému úradu Žilina, pobočka Čadca, so sídlom Matičné nám. 1284, Čadca, o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného č. 102593009/2016 zo dňa 19. februára 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/59/2017-105 zo dňa 16. augusta 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia oznámenia Daňového úradu Žilina, pobočka Čadca (ďalej len „správca dane“) č. 102593009/2016 zo dňa 19.02.2016. Predmetným oznámením správca dane podľa § 73 ods. 4 písm. a/ zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej len „daňový poriadok“) oznámil žalobcovi zamietnutie odvolania žalobcu podaného proti rozhodnutiu správcu dane č. 20746088/2015 zo dňa 28.08.2015 ako neprípustného podľa § 72 ods. 8 písm. a/ daňového poriadku, nakoľko bolo podané po určenej lehote.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia oznámenia žalovaného č. 102593009/2016 zo dňa 19.02.2016, ako aj rozhodnutia Daňového úradu Žilina, pobočka Čadca o vyrubení rozdielu DPH za zdaňovacie obdobie november 2011. V žalobe poukazyval na to, že dňa 13.01.2016 si osobne na Daňovom úrade Žilina - kontaktné miesto Turčianske Teplice, prevzal rozhodnutie Daňového úradu Žilina, pobočka Čadca č. 20746088/2015 zo dňa 28.08.2015, ktorým mu správca dane vyrubil rozdiel dane v sume 16.415,14 € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2011.

3. V súvislosti s námietkou žalobcu, že v danom prípade nemohla byť naplnená fikcia doručenia rozhodnutia správcu dane, krajský súd, po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu zistil, že prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2015, pričom rozhodnutie bolo doručované prostredníctvom pošty žalobcovi do vlastných rúk na adresu Slobody 358/62, Turčianske Teplice. Na doručení je vyznačený prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie dňa 02.09.2015, 2. opakované doručenie dňa 03.09.2015, 3. deň uloženia zásielky dňa 03.09.2015 s tým, že zásielka bola vyznačená ako neprevzatá v odbernej lehote a bola dňa 23.09.2015 vrátená Daňovému úradu Žilina, pobočka Čadca ako neprevzatá. Krajský súd mal za to, že v danom prípade postup pri doručovaní s uplatnením fikcie doručenia bol plne v súlade s ust. § 31 a nasl. daňového poriadku.

4. K tvrdeniu žalobcu, že sa v čase doručovania prvostupňového rozhodnutia nezdržiaval na adrese v Turčianskych Tepliciach, ale v rodinnom dome na adrese M. Č.. XXXX, krajský súd konštatoval účelovosť jeho tvrdení, nakoľko v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu tvrdil, že sa v čase doručovania predmetného rozhodnutia nachádzal v zahraničí, konkrétne v Taliansku a v Poľsku.

5. Krajský súd poukázal na ust. § 30 ods. 4 daňového poriadku, ktorý s účinnosťou od 01.01.2012 umožnil, aby daňový subjekt oznámil správcovi tzv. miesto doručenia, kam mu bude doručovať písomnosti a kde má teda reálnu možnosť ich prevziať. Uviedol, že daňový poriadok umožňuje doručenie písomností tzv. uložením za podmienky, že bude zachovaný postup doručovateľa pri doručovaní písomností. Ak nebola fyzická osoba alebo osoba oprávnená konať za právnickú osobu, prípadne osoba oprávnená prijímať zásielky za právnickú osobu zastihnutá doručovateľom v mieste doručenia ani po opakovanom pokuse o doručenie, doručovateľ oznámi uloženie písomnosti na pošte. Ak si adresát zásielky v úložnej lehote 15 dní nevyzdvihne, bude sa považovať posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, pričom nie je podstatné, či sa táto osoba v mieste doručovania zdržuje. Námietku žalobcu o zdržiavaní sa na adrese Raková vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú, pretože v danom prípade nebolo preukázané, že žalobca správcovi dane oznámil inú adresu na doručovanie v zmysle § 30 ods. 5 daňového poriadku, preto mu bolo rozhodnutie správcu dane doručované správne na adresu trvalého pobytu.

6. K námietkam žalobcu, týkajúcich sa formálnych náležitostí rozhodnutia a porušenia zásady dvojinstančnosti, krajský súd konštatoval, že v prípade oznámenia prvostupňového správneho orgánu o zamietnutí odvolania zákon vyžaduje písomné oznámenie v zmysle § 73 ods. 5 daňového poriadku, ktoré však nemusí mať formu rozhodnutia s poukazom na ust. § 63 ods. 1 daňového poriadku. Krajský súd mal za to, že oznámenie žalovaného o neprípustnosti odvolania žalobcu ako neskoro podaného bolo vydané v súlade so zákonom č. 563/2009 Z. z.

7. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca (ako kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a navrhol kasačnému súdu, aby v zmysle ust. § 462 ods. 1 SSP zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu na ďalšie konanie, alebo aby v zmysle ust. § 462 ods. 2 SSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie správcu dane a vec mu vráti na ďalšie konanie.

8. Žalobca nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že prvostupňové rozhodnutie správcu dane mu bolo doručené zákonným spôsobom a odvolanie voči tomuto rozhodnutiu správcu dane podal oneskorene. Uviedol, že pokiaľ sa aj zdržiaval mimo sídla spoločnosti, tak na prevádzke mal vždy nejakého zamestnanca, ktorý môže preberať zásielky týkajúce sa jeho spoločnosti a to aj zásielky do vlastných rúk. K záveru krajského súdu, že ak sa v čase doručenia zdržiaval mimo sídla spoločnosti, mal ako konateľ oznámiť správcovi dane adresu, na ktorej ho zastihne uviedol, že to nepokladal za dôležité.

9. Žalobca pokladal napadnutý rozsudok za arbitrárny, pretože krajský súd sa nedostatočne zaoberal skutkovými okolnosťami daného prípadu, keď vychádzal len z listinných dôkazov predložených žalovaným a to zo žltého a modrého lístka, s ktorými ho na pojednávaní neoboznámil. Podľa žalobcu mal krajský súd dôkladnejšie preveriť spôsob doručenia zo strany žalovaného a rovnako mal prihliadnuť na

súčinnosť voči správcovi dane a z toho vyvodíť záver, že žalobca nemal dôvod na účelovosť a vyháňanie sa doručeniu akýchkoľvek zásielok zo strany správcu dane.

10. Žalobca mal za to, že napádané oznámenie je administratívnym rozhodnutím a keďže toto nespĺňa zákonom požadované náležitosti rozhodnutia, ktoré stanovuje Správny poriadok, tak sa jedná o nulitný právny úkon. Žalobca namietal, že krajský súd sa nezaoberal celým postupom a konaním správcu dane, ktoré považoval za nezákonné a nesprávne.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa v plnom rozsahu stotožnil s napadnutým rozsudkom krajského súdu a zotrval na svojom stanovisku k žalobe. K tvrdeniu žalobcu a nezákonnom spôsobe doručenia rozhodnutia správcu dane o vyrubení rozdielu dane za zdaňovacie obdobie november 2011 č. 20746088/2015 zo dňa 28.08.2015 uviedol, že spôsob doručenia písomnosti „uložením“ je podmienený skutočnosťou, že bude zachovaný postup doručovateľa pri doručovaní písomnosti. Krajský súd v rozsudku potvrdil správnosť tohto spôsobu doručenia písomnosti na základe dôkazu predloženého žalovaným správnym orgánom a z ktorého vyplýva, že poštový doručovateľ pri zásielke do vlastných rúk s opakovaným doručením vyznačil prvý neúspešný pokus o doručenie - výzva - zanechaný modrý lístok zo dňa 02.09.2015 a zo dňa 03.09.2015, kde pri rovnakej úradnej zásielke je vyznačené, že z dôvodu nezastihnutia adresáta bolo zanechané písomné oznámenie o uložení zásielky na pošte, tzv. žltý lístok.

12. Žalovaný podotkol, že daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia máj, október a november 2011 vykonával u fyzickej osoby, daňového subjektu G. R.. Vzhľadom na skutočnosť, že si daňový subjekt nezvolil v zmysle § 30 ods. 5 daňového poriadku miesto doručenia, zo strany správcu dane boli zasielané všetky písomnosti na adresu jeho trvalého pobytu uvedenej v registri správcu dane. Žiadna písomnosť nebola doručovaná žalobcovi na adresu prevádzky spoločnosti, kde mal tak ako to uvádza žalobca, zamestnancov a rovnako sú preto irelevantné aj ďalšie jeho tvrdenia, t. j. že sa na jeho prevádzke nenachádzal žiaden žltý ani modrý lístok. Žalovaný rovnako poukázal na opakované rozpory v tvrdeniach žalobcu o „zdržiavaní, resp. nezdržiavaní“ sa na adrese trvalého pobytu.

13. K námietke žalobcu o nulite oznámenia žalovaného č. 102593009/2016 zo dňa 19.02.2016 z dôvodu, že toto nespĺňa zákonom požadované náležitosti rozhodnutia v zmysle správneho poriadku žalovaný uviedol, že správca dane postupuje pri správe daní podľa procesného zákona, ktorým je daňový poriadok a nie podľa správneho poriadku. Oznámenie o zamietnutí odvolania nemá formálne náležitosti rozhodnutia vydaného v administratívnom konaní.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

15. Podľa § 464 ods. 1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

16. Kasačný súd zistil, že vo veci sp. zn. 4Sžfk/5/2018 rozhodol dňa 4.12.2018 v obdobnej veci, týkajúcej sa totožných účastníkov konania a totožného predmetu konania, ibaže za iné daňové obdobie, a preto s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 464 ods. 1 SSP poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžfk/5/2018 zo dňa 4.12.2018, ktorého prevzatú časť následne uvádza :

17. Žaloba v predmetnej veci bola krajskému súdu podaná počas platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963

Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý v piatej časti upravoval problematiku súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy. Tento zákon bol v časti týkajúcej správneho súdnictva s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

21. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

22. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/72/2016-71 zo dňa 16.08.2017, ktorým zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti Oznámenia Daňového úradu Žilina, pobočka Čadca č. 102592321/2016 zo dňa 19.02.2016 o zamietnutí odvolania žalobcu a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

23. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

24. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

25. Podľa § 30 ods. 5 daňového poriadku, účinného v čase vydania rozhodnutia správcu dane, ak nejde o doručovanie elektronickými prostriedkami, doručuje sa písomnosť na adresu na území členského štátu, ktorú daňový subjekt oznámil správcovi dane; inak sa doručuje písomnosť fyzickej osobe na adresu trvalého pobytu a právnickej osobe na adresu sídla (ďalej len „miesto doručenia“); ustanovenie § 9 ods. 11 tým nie je dotknuté.

26. Podľa § 31 ods. 1 daňového poriadku, účinného v čase vydania rozhodnutia správcu dane, do vlastných rúk sa doručujú písomnosti

a) o ktorých tak výslovne ustanovuje tento zákon,

b) ak je deň doručenia rozhodujúci pre začiatok plynutia lehoty, ktorej nesplnenie by pre adresáta mohlo byť spojené s právnou ujmou,

c) ak tak určí správca dane.

27. Podľa § 31 ods. 2 daňového poriadku, ak nebola fyzická osoba, ktorej má byť písomnosť doručená do vlastných rúk, zastihnutá v mieste doručenia, upovedomí ju doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určený deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a fyzickú osobu o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne fyzická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa fyzická osoba o uložení nedozvedela.

28. Podľa § 72 ods. 3 daňového poriadku, odvolanie možno podať do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak tento zákon neustanovuje inak; najneskôr do uplynutia tejto lehoty možno podané odvolanie doplniť alebo zmeniť.

29. Podľa § 72 ods. 8 písm. a/ daňového poriadku, odvolanie je neprípustné ak je podané po určenej lehote.

30. Podľa § 73 ods. 1 daňového poriadku, prvostupňový orgán môže rozhodnúť o odvolaní, ak mu v plnom rozsahu vyhovie. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

31. Podľa § 73 ods. 2 daňového poriadku, ak prvostupňový orgán o odvolaní podľa odseku 1 nerozhodne, postúpi odvolanie do 30 dní odo dňa začatia odvolacieho konania spolu s výsledkami doplneného daňového konania, s úplným spisovým materiálom a s predkladacou správou na rozhodnutie odvolaciemu orgánu; o takom postupe upovedomí daňový subjekt.

32. Podľa § 73 ods. 4 písm. a/ daňového poriadku prvostupňový orgán odvolanie zamietne, ak je neprípustné.

33. Podľa § 73 ods. 5 daňového poriadku prvostupňový orgán bez zbytočného odkladu písomne oznámi účastníkovi konania zamietnutie odvolania podľa odseku 4.

34. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

35. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že žalobca si v zdaňovacom období máj 2011 uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Daňový úrad Žilina, pobočka Čadca rozhodnutím č. 20746731/2015 zo dňa 28.08.2015 vyrubil žalobcovi podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku rozdiel dane v sume 9,757,80 €. Rozhodnutie bolo žalobcovi (daňovému subjektu - fyzickej osobe) doručované na adresu trvalého pobytu žalobcu Slobody 358/62, Turčianske Teplice, do vlastných rúk. Z originálu „Doručenky do vlastných rúk“, ktorá je súčasťou administratívneho spisu žalovaného a je pripojená k originálu rozhodnutia správcu dane vyplýva, že predmetom doručovania bola zásielka, ktorej obsahom bolo i rozhodnutie správcu dane č. 20746731/2015. Z predmetnej doručenky vyplývajú nasledovné údaje: neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie dňa 02.09.2015, opakované doručenie: 03.09.2015, deň uloženia zásielky: 03.09.2015. Pretože adresát, ktorý je fyzickou osobou, si písomnosť nevyzdvihol v úložnej lehote 15 dní odo dňa jej uloženia (03.09.2015), t. j. do 18.09.2015, v zmysle § 31 ods. 2 daňového poriadku sa považuje posledný deň tejto lehoty, t. j. 18. september 2015 za deň doručenia zásielky, aj keď sa fyzická osoba o uložení nedozvedela. Rozhodnutie správcu dane č. 20746731/2015 zo dňa 28.08.2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2015, uplynutím posledného dňa lehoty na podanie

odvolania podľa § 72 ods. 3 v spojení s § 27 ods. 1 a 4 daňového poriadku. Z obsahu spisu vyplýva, že proti rozhodnutiu správcu dane č. 20746731/2015 zo dňa 28.08.2015 podal žalobca odvolanie zo dňa 28.01.2016. Správca dane odvolanie žalobcu nepostúpil na rozhodnutie odvolaciu orgánu podľa § 73 ods. 2 daňového poriadku, nakoľko ho považoval za neprípustné - oneskorene podané a v zmysle § 73 ods. 4 písm. a/ daňového poriadku ho v oznámení č. 102592321/2016 zo dňa 19.02.2016 zamietol.

36. Námietku žalobcu o nezákonom postupe pri doručovaní rozhodnutia správcu dane 20746731/2015 zo dňa 28.08.2015 vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Rozhodnutie správcu bolo doručované na adresu trvalého pobytu žalobcu v zmysle § 30 ods. 5 daňového poriadku, nakoľko daňový subjekt neoznámil správcovi dane inú adresu na doručovanie. K námietke žalobcu, že oznámenie správcu dane o zamietnutí odvolania je nulitný právny úkon, nakoľko nespĺňa náležitosti požadované správnym poriadkom kasačný súd uvádza, že správca dane vydal oznámenie o zamietnutí odvolania v zmysle špeciálneho procesného zákona - daňového poriadku (nie správneho poriadku), ktorý na toto oznámenie nevyžaduje formu rozhodnutia, ale oznámenia vo forme listu. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval už vo svojom rozhodnutí z 11.03.2014, sp. zn. 4Sžf/1/2014, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2015, že pre preskúmateľnosť v správnom súdnictve nie je nutné, aby malo oznámenie formálne náležitosti rozhodnutia. „Aj keď oznámenie o zamietnutí odvolania nemá formálne náležitosti rozhodnutia vydaného v administratívnom konaní, svojimi procesnými dôsledkami významne zasahuje do ústavne chráneného práva účastníka konania na prejednanie veci, preto je takéto oznámenie i bez formálnych znakov rozhodnutia spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve.“

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že skutočnosti, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal i v žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

39. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.